

حقیقت انقلاب ثور

ارگان کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

دوشنبه ۱۵ سرطان سال ۱۳۶۶
July 6, 1987
سال هفتم شماره ۲۵۹
شماره مسلسل ۱۸۰۸
مهر قمر ۳۴۹

اخبار خارجی

اعتراض شدید

حکومت نیکاراگوا به ایالات متحده امریکا در رابطه با فعالیت های ترور پستی اجبران امریکا پی که در چند ماه گذشته علیه نیکاراگوا گسترش یافته شدیداً اعتراض نموده است.

در بیانیه وزارت خارجه نیکاراگوا که در مانتا گویا نشر رسیده، خاطر نشان شده که در سه ماه گذشته ضد انقلاب نیکاراگوا که به دستور واشنگتن عمل مینمایند، دهها مرتبه بر کوپرا تیف های زراعتی حمله نموده و تقریباً ۶۸۵ تن از دهاقین نیکاراگوا را به جبر به پایگاه های خود در هاندو راس برده اند.

در بیانیه آمده، اداره ریگن باند های ساموزا پی را جهت تشدید ترور و جنایت تشویق می نماید. در سند خاطر نشان شده که اداره ریگن تلاش می و رزد تا موافقه کنگره امریکا را جهت ادا مه کیک به باند های اجبر ضد انقلاب نیکاراگوا حاصل نماید.

تظاهرات

در حدود بیست نفر کشته و صدها نفر دیگر در دوران مظالم گسترده که بر ضد رژیم برسر اقتدار ها یتی برانداخته شده، زخم برداشته اند.

اعتصاب عمومی و تظاهرات گسترده درها یتی پریرو ز وارد پنجمین روز خود گردیده و طی این مدت زنده گی روز-مره در ها یتی مختل گردیده است.

ردمذاکرات

دوا رته دیگتا تو سلوادور پیشنهاد و طپیر ستان آن کشور را مبتنی بر آغا زمد-کرات مستقیم با نمایندگان جنبه آزادی بخش ملی فارا - بنده مارتی و جنبه دمو - کراتیک انقلابی برای حفظ صلح در آن کشور رد کرد.

چندی قبل دو جنبه فوق الذکر پیشنهاد نموده بودند که بتاریخ پانزدهم ماه جاری عیسوی بین نمایندگان گان رژیم دوارته و طپیر ستان سلوادور مذاکرات آغاز خواهد شد. به جنگ خونین و هلاکت خلسه امریکا در امور دا خلصی آن کشور خاتمه داده شود.

کمک نظامی

وزیر امور خارجه اسرائیل که اخیراً از واشنگتن بازگشته گفته که امریکا کمک های زیاد نظامی را به اسرائیل اعطا خواهد نمود مشروط بر اینکه تل ابیب از پلان تولید طیارات جنگی (لایو) صرف نظر نماید.

نمایندگان ایالات متحده امریکا به وزیر خارجه اسرائیل وعده دادند که امریکا یکصد طیاره جنگی نوع اف۱۶ (سی) (وام) اسرائیل تهیه خواهد کرد بشرطیکه اسرائیل پروژه بی را که در آن قبایل دو میلیارد دلار را به مصر فرستاده قطع نماید.

بامادر وطن خود در روزهای دشوار مساعادت نماید

دیروز در کابل جرگه وسیع سراسری کوچیان تدویر یافت

بیانیه رفیق نجیب

دوش اردوی دلیر افغانستان می جنگیدند و سه بار سعی و تلاش استعمار پریتا نوی را که میخواست افغانستان مستقل را زیر تسلط کامل در آورد ولس با شپا مست و مبارز افغانستان را به زولانه استعمار ببندد، خنثی ساختند. در میوند و سپین بولدک کارنامه ها و لشکرکشی های تاریخی اقوام دلیر پشتون همیشه در حافظه مردم افغان باقی خواهد ماند.

در باره این جنگ ها لندی های ولسی سرورده میشود که در آنها کلمات جاودانه فرزندان کوچیپا و زارغان افغانی نهفته است. خان به وطن خینی قربان کرم دمیوند کرینه

قول به خود جنگ میدان ته نه چی پیغور دکوم غلیسم را پاتی شینه در نبرد سال ۱۹۱۹ بخاطر استر داد استقلال افغانستان قوماندانان دلیر لشکر کوچی، جنگ آور عجب خان، محمد جان، ملاخدرایی بابا، حضرت محمد، وپوکی شامراخیل، محمد جان، تیتو، بهرام، میسی خان از قبیله های مختلف کوچی شخصیت های نامور و قابل ستایش گردیدند.

وآن عده لشکری که تحت قوماندان آنان بودند به مساکر اشغالگر انگریز ضربات کشنده پی را وارد کردند. در این جنگ عده زیادی از کوچیان سر هایشان را قربان کردند. (ص ۲)

کوچیان مالدار و زارغان در پهلوی یک دیگر میزیستند یک قسمت از آنها در زراعت باغداری و امور مالداری مشغول بودند و هر سال در موسم تابستان بخاطر علف چرای سرد راه های سخت و درازی را طی میکردند و یک عده دیگر آنها به شهر سازی و امور تجارت اشتغال داشتند. شما میدانید که موجودیت دریا بدون ساحل ناممکن است، به همین ترتیب زنده گی و عسلا پی اقتصادی شهریان، زارغان دهات واهل کسبه بدون شما کوچیان ناممکن است.

تهاد این علاق در خون، مذهب، کلتور، زبان و منافع مشترک سیاسی کوچیپا مالدار و زارغان ساکنین تجسم مینماید.

گرچه نوع زنده گی کوچی ها بازنده گی زارغان بسیار تفاوت دارد، مگر آنان بر مبنای رسم و رواج و دین مبین اسلام با هم برادر اند، مثل یک مردم میگویند: (بنج انگشت دست برادر است برابری). در کشور ما اضافه از بیست ملیت و زیاده از یکصد قوم و قبیله زنده گی دارند. مگر آنها همه فرزندان یک وطن و فرزندان افغانستان باستانی میباشند و کوچی ها هم مانند سایر ملیت ها و اقوام برادر افغانستان حقوق مساوی دارند. آنها ولس جداگانه نیستند، بلکه جزء لاینفک خلق های برادر افغانستان اند.

هر کوچی پشتون اگر به

مشران و عزیزان محترم، بزرگان اقوام دلیر کوچی ها! بیش از همه بافتخار و رود شما را به شهر باستانی و تاریخی کابل از صمیم قلب خوش آمدید میگویم و به مناسبت تدویر جرگه با عظمت افغانی و بز رگت تاریخی شما را تبریک میگویم.

جرگه امروز یعنی روز افتخار آمیز شما اقوام با شپا مست و قهرمان کوچی در تاریخ کشور ما و در حافظه مردم ما برای همیشه جای خواهد گرفت، برای نخستین بار در تاریخ کشور باستانی ما جرگه نماینده گان شما اقوام کوچی در مرکز افغانستان آزاد و کثیر الملته یعنی شهر کابل تدویر مینماید. شهر کابل برای اولین بار با نماینده گان کوچی های افغان مذاکرات رو برو را در فضای آشکار آغاز میکند و این مباحثه صلح، حقیقت و تفاهم نیک مینماید. بخاطر این دیدار که بیوند قلب ها را ببار می آورد، راه طولانی طی شده است، راهیکه به کیلومتر اندازه نمیشود بلکه تاریخ باستانی سالها و دهه ها آنرا اندازه میکند و امروز جرگه شما زمینه سعی تمام ما را در قصر سلامخانه فراهم کرده است.

ما مسروریم که بشما خوش آمدید میگویم، ما انتظار زیادی را برای این دیدار کشیدیم و بالاخره اینک با هم گرد آمده ایم. در ادوار نسل های زیاد

رفیق نجیب منشی عمومی کمیته مرکزی ج.د.خ. هنگام ایراد بیانیه در جرگه وسیع سراسری کوچیان افغانستان.

نخستین جرگه وسیع بیروی سیاسی کمیته مرکزی اقوام و قبایل و رئیس نخستین کوچیان افغانستان به اشتراک ج.د.خ. و رئیس شورای رفیق نجیب منشی عمومی وزیران ج.د.خ. عبدالرحیم منشی عمومی هاتف رئیس شورای مرکزی جبهه ملی و رئیس کمیسیون عالی مصالحه ملی در ج.د.خ. و سایر رهبران حزبی و دولتی اشتراک و رزیده بودند.

کار نخستین جرگه وسیع کوچیان افغانستان با تلاوت چند آیت از قرآن عظیم الشان توسط قاری برکت الله سلیم آغاز گردیده، بعداً وافیق سلیمان لایق عضو بیروی سیاسی رفیق سلطان علی کشتمند عضو

کمیته مرکزی ج.د.خ. و وزیر

قطعه نامه اولین جرگه سراسری کوچیان

بسم الله الرحمن الرحيم
جرگه وسیع سراسری کوچی ها که به اشتراک تعداد زیادی از بزرگان، مشران، نماینده گان و سران اقوام و خیل ها و سرخیل های کوچی کشور عزیز ما افغانستان به تاریخ چهاردهم ماه سرطان سال جاری در شهر کابل مرکز کشور انقلابی ما برای اولین بار دایر گردیده است، در تاریخ زنده گی تمام کوچی

برادران کوچی هنگام استماع بیانیه رفیق نجیب منشی عمومی کمیته مرکزی ج.د.خ. ۱.

ما میخواهیم که کوچیان افغانی وفادار به برادری تاریخی مردم کشور در قطار مبارزین راه مصالحه ملی قرار گیرند.

(رفیق نجیب)

بامادر وطن خون خورده روزهای دشوار مساعی در تهنیت

بیانیه رفیق نجیب

(پایه می اول)

نمودند. یک تعداد از بزرگان مشهور کویان نیز مانند کلریت، عبدالرحمن و من از طرف انگیز ها اسیر گرفته شدند و برای همیشه از دیدار آسمان آبی وطن خویش محروم گردیدند. اما خارخه ایسن قهرمانان شهید و قهرمانان همیشه زنده بوده و زنده باقی خواهد ماند.

کویان پس از جنگ های افغان انگلیس بازم چندین مرتبه سلاح بدست از میهن محبوب خویش دفاع کرده اند. بیاد می آوریم زمانی که بزرگان غیر تنه در هر یک سلطان نور، میران و اکبر خان بخاطر دفاع از سرحد خوست در مقابل ضربات نیروهای پلستان خود رامیر کرده بودند. آنان نه تنها سرحدات خوست را از تجاوز گران پاک و آزاد کردند بلکه به نیروهای پاکستانی تلفات سنگینی وارد کردند.

کویان در جنگ های سختی بخاطر حصول آزادی و استقلال افغان نستان از انگیز ها خون هایشان را ریخته اند. به این ترتیب حقوق خود را به خاطر عدالت و برابری بدست آوردند. مگر بعد ها بخاطر منافع حکومت شاهی دست دوستی و کمک به کویان دراز نشد. زیرا رژیم استبدادی کویان دیر و آزادی خواهی هراسید.

حکومت سابق در مورد اقوام و قبایل افغان نستان چنین سیاست و شیوهی را رویه داشت گرفت که (جدا بشوین و مطیع اش بساز). سرداران شاهی با استفاده از همه راه های ممکن به دشمنی کویان و زارغان و وطن دامن زدند. آنان از یک طرف توسط خاندان دارو زمینداران اموال کویان را به غارت میبردند و از طرف دیگر به مشران کویان چنین مشوره میدادند تا به آبادی هـا محصول فصول زمینداران تجاوز کنند. به این ترتیب اقوام باهم برادر را بین هم به جنگ می انداختند.

در جنگ های برادر کشی چقدر خون ریخته شد چقدر مردم بیگناه منافع غرض آلود حکومت شاهی قربان شدند؟

آنان در یک جبهه واحد ضد دموکراتیک جلو همیشه کویان و زارغان، اقوام و مردم مان را گرفته و در نتیجه سیاست های ارتجاعی و ضد مردمی گذشته، کویان از وطن آبی شان بیگانه شدند. دولت از آنان بزرگداشتند، کویان به خاطر حفظ اموال و ثروت های فامیل های خویش تنها به خود و سلاح تکیه میکردند. پولیس و سکاگر شاهی عوض اینکه امنیت کویان را حفظ نمایند، در تهاون های سرحدی به چپاول آنان پرداخته و دارایی های آنان را بفرات میبردند.

قدرت مندان فیودال حاکم میخواستند کویان را برای همیشه در بیسوادی، عقب مانده گی و فقر نگه دارند. در جریان ملت بیشتر از پنجاه سال در نتیجه بی پروایی حکومت ضد مردمی نسبت به نیازمندی های اقتصادی و اجتماعی کویان زنده گی آنان

بیشتر دهنشوار و خراب گردید. از آن غیر کافی بودن خدمات طبی در کشور مرکز و میرافال در میان اقوام کوچی زیاد بود. در راه کوچ کشی نسبت نبودن مراکز طبی و قایله گی بیشتر از نیی از زنان جوان هنگام ولادت جانهای شیرین شان را از دست میدادند و حتی اکثر مادران همراه با کودکان شان در نتیجه شرایط دشوار کوچ گیری ازین جهان چشم می پوشیدند.

خدمات معاینات و وتری حیوانات در خدمت ما لداران خیلی گرومند قرار داشت. ثروت اساسی کوچی یعنی رمه آن اکثر اوقات در نتیجه مرض شدید ابید می از میان میرفت و همچنان در خشکسالی ها غلج های کوچیان میسوخت. مگر حکومت شاهی در زمینه پایشان از نگاه تری و یی مساعدت های دیگر کمک نمیکرد.

بیاد می آوریم که در سالهای ۱۳۵۱-۱۳۹۰ نسبت خشک سالی در مناطق شمالی و شمال غربی افغان نستان چقدر قطعی شدید. بمیان آمد و آن در برابر برادران و مویشی شما چه رنجهای شدیدی را باخلاق نمود. صدها و هزار ها میش، بره، اسب و شتر و همچنان ده ها انسان را هلاک نمود.

اما رژیم ارتجاعی وقت به غم های مردم توجه ننمود و با مردم مناطق صدمه دیده هیچ مساعدتی را انجام نداد. فامیل های زیادی مجبور گشتند تا فرزندان و دختران شان را بر فامیل های دیگر بفروشدند. تا از گرسنگی نجات یابند.

کویان بر ضد ظلم و بیعدالتی های امیران افغانی چندین مرتبه قیام نمودند. عزم آزادی خواهی کویان نسبت بقوای مسلح و توپ و تفنگ و امیران قوی بود. پوره صدها سال قبل شعله قیام قوم غلزی می موج زده بود. در جنگ های افغان انگلیس قوم غلزی در مبارزه با اشغالگران انگلیزی بار سنگینی را بردوش گرفته بود، مگر حکومت عبدالرحمن خان آنها را از امتیازات سابق شان محروم و بر آنها مالیات زیاد وضع نمود. کویان و مالده ران در اتحاد با دهاقین غلزی قیام مسلحانه را آغاز نمودند و به رهبری ملا عبدالکریم حلات سختی را بر امیر وارد ساختند. عبدالرحمن خان تنها بکمک انگلیس توانست تا این قیام نیرومند مردم را خفه سازد و قدرت خود را نگهدارد. چنانکه عدهی از مشران چو پان ها از طرف امیر مستبد عبدالرحمن به آبیای سبناو استرالیا تبعید گردیدند که از زمره آنها تا همای دوست محمد خان و قوروس خان قابل یاد آوری میباشد. در دهه های اخیر کویان افغانی چندین مرتبه بخاطر دفاع از حقوق حقه و آزادی هایشان بر ضد حکومت های فیودالی دست به اسلحه دراز نموده حاکمان شاهی نیروی اقوام کوچی را درک نموده بودند و همین علت بود که به برخورد و روی روی با اوشان دست نمیزدند.

آنها با مکر و حیل عدهی از مشران کویان را فریب داده و آنها را بر ضد کویان و دهقانان سرکش تحریک می نمودند. هدف رژیم های استبدادی ازین عمل این بود تا میان خلق افغان نستان آتش منازعات

قومی را افروخته نگه دارد و آنها را از مبارزه بخاطر ترقی سیاسی و اجتماعی جامعه به سوی دیگری متوجه سازد. زمینداران بزرگ و وامور-ین عالی رتبه شاهی تنها غم بر نمودن جیب های خود شان را می خوردند. تا در آینده لوکس و خوش زنده گی کنند. آنها در جریان چندین سال کشور شان را به هم کاری انحصارات خارجی تسلیم کردند و کشور ما را بیک کشور عقب مانده جهان تبدیل کردند.

می گویند دنیا به امید خورده میشود. مردم افغان نستان طی قرون ارمان جامعه مرده و عادلانه را داشتند، کوچیها و دهاقین کشور بار ها نیل به ارمان خویش را به تعیین امیر و شاه جدید ارتباط میدادند، مگر این آرزو ها هیچگاه تحقق نه پذیرفت و حکومت های عوض شده از حرف فرا تر نمی رفتند و به صورت بیرجانه به چپاول کشور ادا می میدادند.

باید به نابرابری ها و برتری های مردم خاتمه داده میشد. بخاطر این هدف و تعیین سر-نوشت کشور فرزندان دلیر کشور در تحت درفش حزب دموکراتیک خلق افغان نستان یک پارچه و متحد گردیدند و رژیم ضد مردمی را سرنگون نمودند. از پیروزی انقلاب ملی و دموکراتیک ثور در کشور همه مردم و ملت ها، دهقانان، مالداران، پیشه وران، روشنفکران، قوای مسلح و کارمندان دولتی قاطعانه پشتیبانی نمودند. اهداف انقلاب برای هر

افغان قابل فهم و آشکار بود. اعمار یک افغانستان کاملاً آزاد، بلند بردن سطح اقتصاد و زنده گی مردم، تأمین حقوق و آزادی های دموکراتیک و رشد و شکوفایی کلتور و فرهنگ خلق و ملت های با هم برادر ما. در افغان نستان دموکراتیک در برابر کار سازنده صلح، آسایش، جنگ اعلام نشده از طرف امپریالیزم، از تجاوز منطقه و غنا صر ضد انقلاب در گرفت.

در این جنگ فرزندان وفادار افغانستان سر های خود را فدا کردند. رنج های بیشمار و نصیب دهقانان فقیر و اهل کسبه، زنان، اطفال، وریش سفیدان گردید. درین جنگ نا مقدس هیچ امریکایی و انگلیسی کشته نشده بلکه هر دو طرف خون مردمان و ملت های با هم برادر افغان نستان می ریزد. عالمیست این تراژیدی ملی آن نیروهای هستند که آرزوی حکمرانی بر افغان نستان را دارند و می خواهند که افغانستان را در عقب مانده گی و اسارت امپریالیزم جهانی نگه دارند.

آنان بخاطر همین اهداف غیر انسانی به گروه های افراطی ضد انقلاب که در سر زمین پاکستان و ایران وجود دارد، به صورت مداوم سلاح های جدید عصری میدهند و همکشی بین وسیع اکاذیب و افتراءات محاصره اقتصادی را بر ضد افغانستان ادا می میدهند. از سال به این طرف سران انقلاب تحت پرده دین مقدس اسلام به برادر کشی، تخریب مساجد، مکاتب، شفاخانه ها، پل ها و دزدی و غارت ملکیت عامه اشتغال دارند.

این افراد میخوهند به نفع پاداران بین المللی خود چرخ تاریخ را به عقب برگردانند و افغانستان را برای همیشه در زنجیر عقب مانده گی اقتصادی، سیاسی و کلتوری امپریالیزم نگه دارند.

مردم افغانستان در کار و مبارزه عادلانه شان تنها نیستند. دوستان زیاد بین المللی دارند، اتحاد شوروی بزرگ بود که در لحظات دشوار تا ر یخ بخاطر کمک و همکاری با مردم افغانستان شتافت، کشور زیکه ما با آنها تاریخ شصت و شش ساله دوستی و همکاری داریم و از پدران و نیاکان آنها به ارث گرفته ایم، این دوستی صرف عنعنات قدیمی نیست بلکه اساس آن توسط امیر-امان الله خان و لنین کیسیر در سال های استرداد استقلال افغانستان گذاشته شده است. واز سینه به سینه انتقال می یابد. این دوستی شرایط مهم امنیت مستحکم، رشد اقتصاد ملی، ارتقای سطح زنده گی مردم و زمینه شکوفایی کلتوری و اجتماعی را برای کشور ما فراهم میسازد.

همه افغان ها با چشم سر کمک های بی شائبه اتحاد شوروی را می بینند و آرا احساس میکنند. تجسم این همکاری ها در یاد کار های همکاری ما یعنی اعمار فابریک ها، امسال خوراکی و صنعتی، در توزیع مواد رایگان به فامیل های که در نتیجه جنگ آسیب دیده اند و در امر شرفیافتن تر بیه کادر های ملی افغان نستان یعنی انجمنیان، داکتران، اقتصاد دانان و جیا و جیستان به مشا هده میرسد.

بباید با هم یکجا فکر کنیم که در کجا و چه وقت برای کوچی ها اموال اسفادی را توزیع نماییم و این امکان پذیر است.

محاسبه ارزش کمک سربازان انترناسیونالیست شوروی برای جلوگیری از مداخلات روز افزون خارجی ناممکن است و لی در قلب ها و حافظه های مردم افغان نستان خاطره ها و کارنامه های افتخار آمیز سربازان شوروی جاویدانه خواهد ماند. از جنگ برادر کشی و خونین چند سال میگذرد و آنرا باید دیگر متوقف ساخت. ایسن مطلب امروز به هر افغان پالی و صادق روشن است که بدون صلح و امنیت شرایط نورمال کار و زنده گی مردم، ننان و آرامی برای پدران، مادران و زنان تا مین شده نمیتواند. اگر شما به زنده گی خود در سال های اخیر خوب توجه کنید، شلویک خواهید دانست که برای شلوار رفتن بچراگاهها، بردن ربه ها بر راه های عنعنوی فروش گوشت، پوست و پشم و خرید اشیای مورد ضرورت چقدر مشکل است و مشکلتی میشود.

زمانیکه شما در دشت ها و کوچه های کشور خود سفر میکنید حتی تغییر شکل آرا احساس میکنید. قریه ها ویران شده، جوی های خشک، زمین های لاابرو ع و بازار های خالی با شنده دهااتی که مدتی قبل ورود کوچیان مسافر را با خوشی استقبال می نمود اما اکنون با دیدن مرد تازه وارد میهراسند و دروازه های خانه های خود را می بندند، میگویند تو کسی هستی دوست یا دشمن؟ این

چنین سوالات را امروز هزاران افغان با دیدن افراد مسلح ناشناس از خود مینمایند، می دانید که جنگ اعلام نشده تاجه اندازه شما را محاصره نموده است. زمانیکه شما در چراگاه ها و راه های سابق خویش رفت و آمد مینمایید، طبیعتیست که از مین های فرش شده می ترسید، شب و روز سلاح در دست دارید. زیرا که از حمله پانده ها خطر احساس مینمایید و می ترسید که ربه و مویشی تانرا به غارت نبرند.

هرگ رفقا و دوستان تان، تباهی مویشی، مخلوطیت تجارت این ها، همه چیزهای اند که سبب نا آرامی دایمی شما میگردد. این جنگ به کوچیان چه داد؟ جنگی که از طرف ارتجاع داخلی و خارجی علیه حکومت مردمی آغاز شده است، این جنگ بـرا ی افغانها بسیار گران تمام شده است. ده ها هزار نفر کشته و صدها هزار طفل و زنه یتیم و بیوه شدند. در بین مردم گفته میشود که خون بخون شسته نمیشود. آیا با لازم نیست که درین مستحکم، رشد اقتصاد ملی، ارتقای سطح زنده گی مردم و زمینه شکوفایی کلتوری و اجتماعی را برای کشور ما فراهم میسازد.

همه افغان ها با چشم سر کمک های بی شائبه اتحاد شوروی را می بینند و آرا احساس میکنند. تجسم این همکاری ها در یاد کار های همکاری ما یعنی اعمار فابریک ها، امسال خوراکی و صنعتی، در توزیع مواد رایگان به فامیل های که در نتیجه جنگ آسیب دیده اند و در امر شرفیافتن تر بیه کادر های ملی افغان نستان یعنی انجمنیان، داکتران، اقتصاد دانان و جیا و جیستان به مشا هده میرسد.

بباید با هم یکجا فکر کنیم که در کجا و چه وقت برای کوچی ها اموال اسفادی را توزیع نماییم و این امکان پذیر است. محاسبه ارزش کمک سربازان انترناسیونالیست شوروی برای جلوگیری از مداخلات روز افزون خارجی ناممکن است و لی در قلب ها و حافظه های مردم افغان نستان خاطره ها و کارنامه های افتخار آمیز سربازان شوروی جاویدانه خواهد ماند. از جنگ برادر کشی و خونین چند سال میگذرد و آنرا باید دیگر متوقف ساخت. ایسن مطلب امروز به هر افغان پالی و صادق روشن است که بدون صلح و امنیت شرایط نورمال کار و زنده گی مردم، ننان و آرامی برای پدران، مادران و زنان تا مین شده نمیتواند. اگر شما به زنده گی خود در سال های اخیر خوب توجه کنید، شلویک خواهید دانست که برای شلوار رفتن بچراگاهها، بردن ربه ها بر راه های عنعنوی فروش گوشت، پوست و پشم و خرید اشیای مورد ضرورت چقدر مشکل است و مشکلتی میشود.

زمانیکه شما در دشت ها و کوچه های کشور خود سفر میکنید حتی تغییر شکل آرا احساس میکنید. قریه ها ویران شده، جوی های خشک، زمین های لاابرو ع و بازار های خالی با شنده دهااتی که مدتی قبل ورود کوچیان مسافر را با خوشی استقبال می نمود اما اکنون با دیدن مرد تازه وارد میهراسند و دروازه های خانه های خود را می بندند، میگویند تو کسی هستی دوست یا دشمن؟ این

زمانیکه شما در دشت ها و کوچه های کشور خود سفر میکنید حتی تغییر شکل آرا احساس میکنید. قریه ها ویران شده، جوی های خشک، زمین های لاابرو ع و بازار های خالی با شنده دهااتی که مدتی قبل ورود کوچیان مسافر را با خوشی استقبال می نمود اما اکنون با دیدن مرد تازه وارد میهراسند و دروازه های خانه های خود را می بندند، میگویند تو کسی هستی دوست یا دشمن؟ این

مندی ها و خواسته های آنان یا سخاوتی که باره به کمک های مشخص که به خاطر بهبود زنده گی، اقوام کوچی کشور باید صورت گیرد، بسیار اندیشیده ایم. فیصله های مربوط به این کار در اسناد حزب و دولت موجود میباشد. در بر نامه عمل ح. د. خ. بهبود چراگاه ها و الحاق آن به کوچیان رفت و آمد عنعنوی اقوام کوچی، آموزش و تعلیم و تربیه اقوام کوچی و همچنین سرعت بیشتر رشد تعلیمی، صحتی، فرهنگی قبایل کوچی و وسایل ایجاد چنین بازاریا که در آن کوچیان بتوانند بساده گی محصولات را تبادل نمایند، طرح شد. امکان ات دادن حیوانات، ادویه و مواد مورد نیاز او لیه برای کوچی ها و دادن مواد خوراکی برای مویشی آنها، تحت غور قرار دارد. ما قبل از همه باید یکجا در راه های رفت و آمد کوچی ها به ایجاد مراکز دایمی سیار به خاطر کمک به آنها، ایجاد کو-پرا تیف های تولیدی، استیلا کی در بین آنان، کمک اقتصادی لازم به خاطر اسکان آفنده کوچیان زنده گی هفا می میخوهند، ایجاد سیستم دو لای خرید مصو-لات ما لداری، ایجاد مکاتب سیار و مراکز طبی نسایی و تهیه آب صحتی در مناطقی تجمع کوچیان و غیره بپردازیم. دولت امکانات وسیع را در جهت بهبود زنده گی کوچیان در دست دارد. اما سوال درین است که چگونه از آن استفاده صورت گیرد، با ید امروز با شما درین مورد مشوره نمائیم که قبایل کوچی کدام کمک های مشخص را از دولت میخوهند و وعده میدهم آنچه که در توان ما است درین نحو هم ویزید. مادر نزدیک کابل مرکز کوچیان را ایجاد خواهم نمود که در آن لیلیه، مکاتب و شفاخانه ها خواهد بود، به رهبری جر که کوچیان هلیکوپتر خواهند داد که از آن بخاطر کمک های طبی و وترنری استفاده نمایند. دیوار به گفتار اعمار نمیگردد ما آرزو ها و تمینات شما را تحت بررسی میگیریم و در آینده نزدیک در مورد آن گامهای مشخص خواهم برداشت.

اما از شما هم کمک میخوایم ما میخوایم که در کوچیان افغانی وفادار به برادری تاریخی مردم کشور در قطار مبارزین را مصالحه ملی قرار گیرند. امروز مساله ای که نسبت به صلح با اهمیت باشد وجود ندارد. در حل فصل آن سهیم بگیری، در مناطق بود و-بازرگان اقوام باقیات نمودیم، صحبت ما همانند صحبت برادر با برادر بود. ما پیرامون مسایل زیاد دوستی دهقانان و کوچیان هنوز هم رشد کرده میتواند اما امروز در سالیهای جنگ اعلام تا شده این ارتباطات عنعنوی تضعیف گردیده مابا اخلاص و آرزو دادن دست دوستی بین شما و دهاقین را می بینیم. از شما می خواهیم که در صورت علم همکاری با عنا صر ضد انقلابات متحمل میگردید، جبران نماییم. لازم است شما متحدین صادق و وفادار ما باشید، دات تانرا ارا نه نمائید. با مشوره های نیک و کار نشان بدید و به-آزادان مو قع به هید تا اطمینان

بیت الله شریف تسلیات لازم را فراهم نمائیم. ما بشما پیشنهاد مینمایم که با حکومت مردمی همکاری نمایند. زیرا این حکومت در حقیقت حکومت شماست، ما حاضر هستیم که رهبران شورای انقلابی که ارگان عالی تقنینی دولت ما است، شامل نمائیم. نام چند تن از بزرگان خود را ارائه نمائید. کوچی ها از زمان های زیاد این حق را حاصل نموده اند که در اداره دولت ما سهیم بگیری، به منظور آنکه ارتباط تان با ارگان های عالی رهبری افغانستان تحکیم و تسهیل (جرکه) مرکز اقوام کوچی را ایجاد نمائیم و به اعضای آن صلاحیت های وسیعی را در رابطه به بهبود شرایط کار و زنده گی کوچی های افغانی تفویض نمائیم. ما به وعده میدهم که مابین مسائل ایجاد شده با نمایندگان شما ملاقات نمائیم، در استانه تدویر جر که ما با بزرگان اقوام باقیات نمودیم، صحبت ما همانند صحبت برادر با برادر بود. ما پیرامون مسایل زیاد دوستی دهقانان و کوچیان هنوز هم رشد کرده میتواند اما امروز در سالیهای جنگ اعلام تا شده این ارتباطات عنعنوی تضعیف گردیده مابا اخلاص و آرزو دادن دست دوستی بین شما و دهاقین را می بینیم. از شما می خواهیم که در صورت علم همکاری با عنا صر ضد انقلابات متحمل میگردید، جبران نماییم. لازم است شما متحدین صادق و وفادار ما باشید، دات تانرا ارا نه نمائید. با مشوره های نیک و کار نشان بدید و به-آزادان مو قع به هید تا اطمینان

بیت الله شریف تسلیات لازم را فراهم نمائیم. ما بشما پیشنهاد مینمایم که با حکومت مردمی همکاری نمایند. زیرا این حکومت در حقیقت حکومت شماست، ما حاضر هستیم که رهبران شورای انقلابی که ارگان عالی تقنینی دولت ما است، شامل نمائیم. نام چند تن از بزرگان خود را ارائه نمائید. کوچی ها از زمان های زیاد این حق را حاصل نموده اند که در اداره دولت ما سهیم بگیری، به منظور آنکه ارتباط تان با ارگان های عالی رهبری افغانستان تحکیم و تسهیل (جرکه) مرکز اقوام کوچی را ایجاد نمائیم و به اعضای آن صلاحیت های وسیعی را در رابطه به بهبود شرایط کار و زنده گی کوچی های افغانی تفویض نمائیم. ما به وعده میدهم که مابین مسائل ایجاد شده با نمایندگان شما ملاقات نمائیم، در استانه تدویر جر که ما با بزرگان اقوام باقیات نمودیم، صحبت ما همانند صحبت برادر با برادر بود. ما پیرامون مسایل زیاد دوستی دهقانان و کوچیان هنوز هم رشد کرده میتواند اما امروز در سالیهای جنگ اعلام تا شده این ارتباطات عنعنوی تضعیف گردیده مابا اخلاص و آرزو دادن دست دوستی بین شما و دهاقین را می بینیم. از شما می خواهیم که در صورت علم همکاری با عنا صر ضد انقلابات متحمل میگردید، جبران نماییم. لازم است شما متحدین صادق و وفادار ما باشید، دات تانرا ارا نه نمائید. با مشوره های نیک و کار نشان بدید و به-آزادان مو قع به هید تا اطمینان

بیت الله شریف تسلیات لازم را فراهم نمائیم. ما بشما پیشنهاد مینمایم که با حکومت مردمی همکاری نمایند. زیرا این حکومت در حقیقت حکومت شماست، ما حاضر هستیم که رهبران شورای انقلابی که ارگان عالی تقنینی دولت ما است، شامل نمائیم. نام چند تن از بزرگان خود را ارائه نمائید. کوچی ها از زمان های زیاد این حق را حاصل نموده اند که در اداره دولت ما سهیم بگیری، به منظور آنکه ارتباط تان با ارگان های عالی رهبری افغانستان تحکیم و تسهیل (جرکه) مرکز اقوام کوچی را ایجاد نمائیم و به اعضای آن صلاحیت های وسیعی را در رابطه به بهبود شرایط کار و زنده گی کوچی های افغانی تفویض نمائیم. ما به وعده میدهم که مابین مسائل ایجاد شده با نمایندگان شما ملاقات نمائیم، در استانه تدویر جر که ما با بزرگان اقوام باقیات نمودیم، صحبت ما همانند صحبت برادر با برادر بود. ما پیرامون مسایل زیاد دوستی دهقانان و کوچیان هنوز هم رشد کرده میتواند اما امروز در سالیهای جنگ اعلام تا شده این ارتباطات عنعنوی تضعیف گردیده مابا اخلاص و آرزو دادن دست دوستی بین شما و دهاقین را می بینیم. از شما می خواهیم که در صورت علم همکاری با عنا صر ضد انقلابات متحمل میگردید، جبران نماییم. لازم است شما متحدین صادق و وفادار ما باشید، دات تانرا ارا نه نمائید. با مشوره های نیک و کار نشان بدید و به-آزادان مو قع به هید تا اطمینان

بیت الله شریف تسلیات لازم را فراهم نمائیم. ما بشما پیشنهاد مینمایم که با حکومت مردمی همکاری نمایند. زیرا این حکومت در حقیقت حکومت شماست، ما حاضر هستیم که رهبران شورای انقلابی که ارگان عالی تقنینی دولت ما است، شامل نمائیم. نام چند تن از بزرگان خود را ارائه نمائید. کوچی ها از زمان های زیاد این حق را حاصل نموده اند که در اداره دولت ما سهیم بگیری، به منظور آنکه ارتباط تان با ارگان های عالی رهبری افغانستان تحکیم و تسهیل (جرکه) مرکز اقوام کوچی را ایجاد نمائیم و به اعضای آن صلاحیت های وسیعی را در رابطه به بهبود شرایط کار و زنده گی کوچی های افغانی تفویض نمائیم. ما به وعده میدهم که مابین مسائل ایجاد شده با نمایندگان شما ملاقات نمائیم، در استانه تدویر جر که ما با بزرگان اقوام باقیات نمودیم، صحبت ما همانند صحبت برادر با برادر بود. ما پیرامون مسایل زیاد دوستی دهقانان و کوچیان هنوز هم رشد کرده میتواند اما امروز در سالیهای جنگ اعلام تا شده این ارتباطات عنعنوی تضعیف گردیده مابا اخلاص و آرزو دادن دست دوستی بین شما و دهاقین را می بینیم. از شما می خواهیم که در صورت علم همکاری با عنا صر ضد انقلابات متحمل میگردید، جبران نماییم. لازم است شما متحدین صادق و وفادار ما باشید، دات تانرا ارا نه نمائید. با مشوره های نیک و کار نشان بدید و به-آزادان مو قع به هید تا اطمینان

حاصل نمائید، ما بشما ادویه مواد خوراکی و کمک های طبی و ترنری را بطور رایگان خواهم داد. ما بزرگان مذ. هبی کوچیان را مانند میا عمر بی نفس از میخایل، حسین بابا از خرونی، احمد بابا از احمدزایی و گل نظر فقیر از سلیمانزی می ستانیم و به آنان احترام میگوئیم. ما همیشه حاضریم تا با برادران کوچی در امر ادای فرایض مقدس اسلام می ستانیم. ما همیشه برای عده یسی از کوچیان به شاطر اجرای حج

نمایی از جریان اولین جرگه وسیع کوچیان افغان نستان عکاسی شیر شاه

داشتند. اکثر این روایت عنعنوی توسط پو ند های زوجی استحکام بیشتر یافته است، برما تب گروه های کوچی چندین قریه داشتند که در آنجا به صفت مهربان بسیار قدر مند استقبال می شد. کوچیان درانی بهما قصه میکردند که از ایام تابستان هنگام بازگشت از چراگاه ها بقریه های آشنا یان رفته و چند ماه آنجا زیست میکردند و در جمع آوری حاصلات به آنها کمک مینمودند، اموال را تبادل می نمودند در جا های مختلف ربه ها را می چرانند، جوانان و دوشیزه گان آشنایشان دند با عروسی های خوشبخت بین خانواده های کوچی و دهاقین دوستی دیرینه خویش را تحکیم می بخشیدند. بانوا-حتن دهل و دایره در اطراف شعله های بلند آتش مرکاب و جوانان تا نیمه های شب آتن میکردند در دیک های بزرگ گوشت گوسفند بار میبود، دستر خوان های کلان از میوه ها و سبزیجات پر میبود، از طرف روز جوانان نیزه بازی اسپدوانی و نشان ز می نمودند. تنها زنده گی صلح آمیز و خوشبخت حکمرا بود دوستی دهقانان و کوچیان هنوز هم رشد کرده میتواند اما امروز در سالیهای جنگ اعلام تا شده این ارتباطات عنعنوی تضعیف گردیده مابا اخلاص و آرزو دادن دست دوستی بین شما و دهاقین را می بینیم. از شما می خواهیم که در صورت علم همکاری با عنا صر ضد انقلابات متحمل میگردید، جبران نماییم. لازم است شما متحدین صادق و وفادار ما باشید، دات تانرا ارا نه نمائید. با مشوره های نیک و کار نشان بدید و به-آزادان مو قع به هید تا اطمینان

